

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

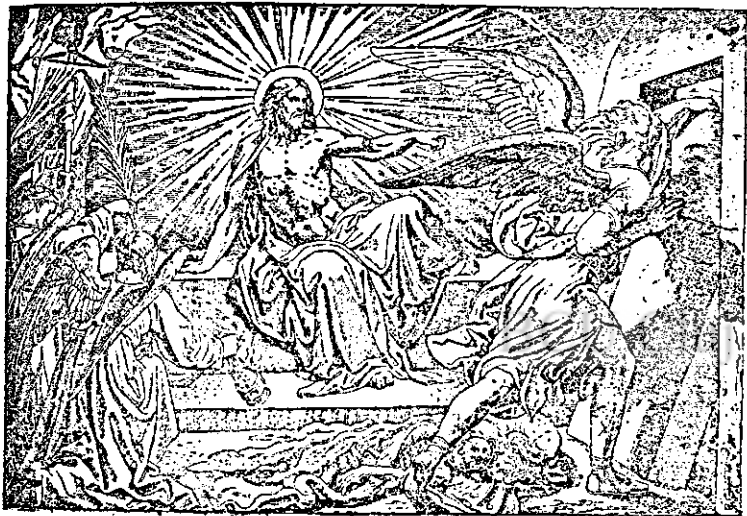
Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de Mărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Ziua Invierii...

„Să se scoale Dumnezeu
„Și să se risipească vrășmașii lui...”

Să se înfrățescă inimile
omenești veșnic chinuite de
amarul și greutatea vieții, să-și
uite toate răutățile și învrăj-
birile, să le ducă dar Celui
înviat din morți și să primească
în schimb darul care în-
trece toată mintea și liniște-
ște toată inima: *Darul păcii*.
In locul urii care înarmează
pumnul cu armă ucigașă și
cuibărește în inimi răzburarea
satanică, să se sălășluiească
iubirea cu legea ei cea mare
a iertării și-a înfrățirii; iubirea
care aduce în suflete pe *Dum-
nezeu-iubirea veșnică* și recu-

noaște în fiecare semen *un frate*, pentru care
a curs o picătură de sânge în Vinerea Mare.

2. Sărbătoarea Invierii, Paștile Domnu-
lui, mai au încă o învățătură. Dacă a înviat
Cristos și noi vom învia. Invierea lui este
deci chieșia invierii noastre. Cununa și
răsplata lacrimilor, durerilor și suferințelor
care ne călăuzesc pașii pe drumurile întor-
tochiate ale vieții, este *Invierea*. Vom învia
și noi, cu trupurile acestea chinuite și mun-
cite de griji și de amaruri, păzite și refăcute
de Sfintele Taine. Fiecare Săptămână Mare
se sfârșește cu Dumineca Invierii, cu Paștile
cele nouă și sfinte.

Vom învia noi, va învia neamul nostru
legat de Dumnezeu prin credință, de Dum-
nezeu cel bun care l-a păzit prin veacuri de
toată furia cutropitorilor care au pierit ca
fumul și s'au topit ca ceara dela fața focului.
Vor învia bucuria, pacea, bunătatea, înfrăți-
rea pe pământul țării noastre; vor învia pro-
vinciile care acuma trăiesc Săptămâna Mare
a pătimirii și-a ispășirii: Bucovina cea veselă,
Basarabia frumoasă, Moldova duiosă, Do-
brogia romană și Ardealul războinic. Vor în-
via. Ziua invierii este aproape. Ne-o spune
credința și nădejdea, — ne-o spun semnele
vremurilor și, mai mult, ne-o spune bunăta-
tea lui Dumnezeu. Vor învia!

3. Dar fiecare sărbătoare trebuie să-și
lase urma, sigilul în sufletele noastre, să-le

schimbe. Despre Inviere același Apostol Pave
spune: „*Precum Cristos a înviat din morți,
spre mărirea lui Dumnezeu, așa și noi să ne
reînolm viața*”. Acesta este secretul și chie-
zășia invierii: *schimbarea, reînolirea vieții*,
după poruncile Domnului. Să lăpădăm mânia,
ura, răutatea, sudalma, hoștile, necurăția,
vorbirile de rău și să ne îmbrăcăm în lumină,
în virtute, în bunătate.

Să aducem pe Dumnezeu în viața noas-
tră, în sufletele noastre, în familiile noastre,
în țara noastră.

Numai așa vom opri puhoiul din răsărit
lacrimile din apus, prăpădul din lăuntru țării.
Numai așa vom grăbi ceasul invierii nea-
mului, ceasul înunării atâtor suferințe.

Cu aceste gânduri să prăznuim Paștile
și să cântăm cântarea credinței: „*Cristos a
înviat din morți, cu moartea pe moarte căl-
când și celor din morminte, vieță dăruin-
du-le*”.

Dr. Simion I. Crișanu

L. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu

mulțumește credincioșilor Bisericii Ro-
mâne Unite, pentru dragostea cu care
au primit pe refugiați

Incerările grele, venite în timpul din
urmă asupra fiilor neamului nostru din părțile
de miază-noapte ale țării au dat un nou pri-
lej fiilor bisericii noastre, de a-și arăta în fapte
iubirea creștinească, de care inimile lor sunt
pline, după porunca Mântuitorului: — *Din a-
ceasta vor cunoaște că sunteți învățatei mei,
de veți avea iubire între voi* (Ioan, 13, 35).

Inima Noastră se umple de mângăiere
și de bucurie sfântă, auzind cum voi, Iubiți
Frați și Fii, știți să puneți în practică învăța-
turile sfintei noastre biserici și să impliniți
cât mai conștiincios porunca pe care Mân-
tuitorul lumii ne-a dat-o ca „*Testament*”, după
Cina cea de Taină, în seara cea din urmă
petrecută între sfinții săi Apostoli: — *Poruncă
nouă vă dau vouă, să vă iubiți unul pe altul,
precum v'am iubit eu pe voi; așa și voi să vă
iubiți unul pe altul* (Ioan, 13, 34).

Sunt trei ani și jumătate, de când mulți
dintre frații noștri au fost siliți să-și pără-
sească căminul, vatra și întreg avutul lor
agonisit cu multă trudă și să-și caute refugiu
la voi — Iubiți Frați și Fii. — Și inimile voa-

După zguduitoarea și jalnica tânguire a
prohodului și a celor 12 evanghelii din Săp-
tămâna Mare, Biserica ne alintă cu mângăie-
rea caldă a Invierii: *Cristos a înviat din morți,
cu moartea pe moarte călcând și celor din
morminte viață dăruindu-le*.

Cristos a înviat! Iată adevărul de că-
petenie al credinței noastre! Zic adevăr de
căpetenie, căci a învia din morți însemnează
a avea putere asupra morții și vieții. Și ni-
meni altul n'are această putere afară de
Dumnezeu. Deci dacă Isus a biruit puterea
morții „*cu moartea pe moarte călcând*” și-a
înviat, *acest Isus este Dumnezeu adevărat,
iar învățatura lui este adevărată și dreaptă*.
Invierea lui Isus este baza, temelia sfintei
noastre credințe. Pe dreptul scrie Sf. Pavel:
„*Dacă n'a înviat Cristos deșartă este predi-
carea noastră, deșartă și credința noastră*”
(I. Cor. 15, 14).

1. Fiecare sărbătoare își are însemnă-
tatea și învățatura ei. Toate însă vreau să
ne apropie cât mai mult de Isus, să ne în-
frățescă cu el în legătura iubirii, prin cură-
ția inimii și deslegarea ei de lanțurile răută-
ților lumii.

Invățatura Invierii e cuprinsă în mărirea
dela stihiri: „*...să ne lumnăăm cu prăznuirea
și unul cu altul să ne îmbrățișăm; să zicem
fraților și celor ce ne urăsc pe noi; să uităm
toate pentru Inviere...*”.

stre s'au arătat deschise, ca și brațele voastre, gata a primi și a îmbrățișa pe pribeagul și surghiunitul, împărțind cu el bucățița de pâine, fără să așteptați altă recunoștință sau mulțumită, decât aceea pe care o dă Dumnezeu, adevărată „mângâierea în conștiință, pentru împlinirea unei datorințe creștinești” și nădejdea făgăduințelor Mântuitorului... — *că am flămânzit, și mi-ați dat de am mâncat. Insetat-am, și mi-ați dat de am băut. Strein am fost și m'ați primit...*

Acum, din nou, mulți dintre frații noștri din Bucovina, Basarabia și Moldova au fost siliți să ia drumul pribegiei, părăsindu-și căminul și toată agoniseala, pe cari nu știm dacă le vor mai regăsi vre-odată sau nu. Și, ne mângâiem, și ne bucurăm, că dragostea voastră n'a scăzut, nici nu s'a micșorat; ci, ca și înainte cu trei ani și jumătate sunteți gata și acum să împărțiți prisosul și chiar necesarul vostru cu fratele cel lipsit și amărât, fără vina lui; și pe lângă frații noștri refugiați și expulzați din teritoriul cedat, cu multă dragoste și bunăvoință ați primit și ocrotiți și pe frații noștri evacuați și refugiați dinaintea dușmanului celui fără Dumnezeu.

Față de mulți dintre frații veniți din Moldova — unii dintre voi, cari în timpul războiului trecut v'ați fost refugiați la ei — vă veți putea arăta recunoștința și le veți putea răsplăti dragostea care v'au arătat-o atunci, mulțumind Bunului Dumnezeu acum că nu suntem noi avizați la mila și ajutorul altuia și din tot ce ne-a dat El să fim gata a împărtași și pe fratele nostru cel lipsit și necăjit.

Să rugăm apoi pe Bunul Dumnezeu, ca: — *pentru cei aleși, să scurteze zilele acestea; ea să nu piară, ci să semăntulască tot trupul...* (Matei, 24, 22).

Mulțumim Milostivului Dumnezeu pentru dragostea voastră, creștinească și frățească, rugându-L, să o crească și să o înmulțească în inimile și în sufletele voastre; și să vă răsplătească ca pe văduva din Sarepta Sido-

nului, aducându-vă întotdeauna aminte de cuvintele sfântului Apostol Pavel: — ... *dragoste să aveți, care este legătura desăvârșirii; și pacea lui Dumnezeu să stăpânească întru inimile voastre...* (Colos. 3, 14—15).

Pentru toate aceste fapte de dragoste creștinească vă mulțumim tuturor, din tot sufletul, și vă binecuvântăm.

Episcop de Oradea

Dr. Valeriu Traian Frențiu

Administrator Apostolic al Arhiepiscopiei și Mitropoliei de Alba-Iulia și Făgăraș.

Invierea

Duminea dimineața 4 femei purtătoare de mir mergeau să ungă trupul Domnului. Pe cale se întrebau: cine ne va ridica piatra de pe ușa mormântului? Când colo piatra era răsturnată, iar trupul Domnului nicăiri. De frica ce le cuprinsese un inger le liniștește zicând: De ce căutați pe cel viu cu cei morți? Nu este aici, ci s'a sculat precum a zis. Mergeți și spuneți apostolilor, că-L vor vedea în curând.

Plecate, Maria Magdalena rămase în urmă să-și lege curelele încălțămintelor. Inșă când dă să fugă să le ajungă, vede un străin lângă ea, vorbindu-i: ce cauți și de ce plângi?

— Caut trupul Domnului Isus. De cumva l-ai luat, unde l-ai pus?

Atunci streinul o agrăește pe nume: Marie!

Ea, ca trezită din altă lume, îi răspunde: Invățătorule! Apoi căzu la picioarele Lui, pe cari văzu urma piroanelor de pe cruce.

— De acum du-te și spune învățăcelor pe

cine ai văzut. Și ajunsă la învățăceli, le-a spus: „Am văzut pe Domnul Cristos înviat”. La care veste Sf. Petru și Ioan au și pornit într'acole și-au găsit mormântul, în care a fost înmormântat Isus, gol.

Seara, în lipsa Sf. Toma, Mântuitorul se arată învățăcelilor. Și pentru ca apostolii să se chiar convingă de învierea Sa, le arată cele 5 rane dela răstignire. În urma acestei incredințări, toți au suferit pentru Cristos bătăi și moarte îngrozitoare.

Dușmanii cari cereau să fie răstignit, urlau, că mai bine este să moară Cristos, sau dreptatea, și să trăiască Varava, sau fărădelegile.

Glasul mârșevilor noastre nu este oare la fel cu cel pomenit?

Prin strălucita Sa înviere Isus vrea să smulgă din sufletele noastre lenea care mucește, păcatul care dospește și putregaiul care infloresce și să samene în schimb lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume. Isus vrea să samene adevărul care atunci, când se cere spus sau arătat, trebuie să răsără chiar și din mormânt.

Noi, de câte ori am îngropat adevărul și-am desgropat minciuna?

Cum în orice sat se găsește câte o familie mai curată înaintea lui Dumnezeu, apoi tot așa e și câte una mai buclucașă, mai spurcată înaintea Domnului. De aceasta ne vom feri cu orice prilej, chiar și cu fuga care în cazul de față e de două ori sănătoasă. Deoarece acest sălaș la drept vorbind, nu mai e familie, ci mai de grabă un cuib de vipere, — Dumnezeu fiind scos afară dintrânsa.

Din acest punct de vedere cum se prezintă familia noastră, înțelegând prin aceasta purtările părinților și ale fiilor?

Ca și familiile de rușine, sunt și țări de rușine sau fără de Dumnezeu despre cari Sf. Augustin spune că nu sunt decât niște împărății pentru bandele marilor tâlhari. Iar în continuare Sf. Vasile adaugă: adevărații tâlhari mari nu sunt aceia cari fură punga câte unui om, ci aceia cari puși la conducere,

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Paștile copilăriei

Zina cea lungă din an ni-se părea nouă copiilor, că este sfânta și luminată zi a Paștilor. Aceasta nu că ne-am fi urit de vre-un lucru greu, neplăcut, la care ne-ar fi spus părinții, să-l facem; nici că ne-ar fi prea lungit-o foamea sau postul; ci pentru că în dimineața zilei de Paști eram mai mult smulși din așternuturi, decât treziți cu incetșorul, să nu ni-se facă rău, cum ne obicinuiseră până atunci.

În dimineața mult așteptată și dorită a Invierii, ne sculau și pe noi, pe copii, cu noaptea'n cap, cu somnul copt numai pe jumătate.

Îmbrăcatul era mai mult în silă, cu ochii închiși, visând încă cine ști ce întâmplări ne-întâmplăte sau bunătați, de cari nu ne am fi despărțit bucuroși.

— „Sus copii! Sculați, să nu întârziem dela intrarea în biserică a Impăratului Măririi. Să vedem cum să deschide ușa la porunca Lui”.

Întârzierea dela aceea parte a sfintei slujbe, când preotul lovea de trei ori cu crucea în ușă, zicând cu glas înalt: Deschideți boieri porțile..., aducea în casa părinților mei

o neahznă, ce nu se putea uita, nici vindeca aproape întreg anul.

Înțelesul ce i-se da acelei convorbiri, dintre preotul de-afară și glasul din tinda bisericii, de după ușa închisă, era adevăratul glas al lui Dumnezeu și-al Satanei, era lupta între bine și rău, între lumină și întunec, între raiu și iad.

Puterea nevăzută farmecul acelu început de slujbă, când poporul aștepta în curtea bisericii, cu lumânări aprinse în mâini, să se deschidă porțile, ca să intre Impăratul Măririi, atrăgea mulțimea în așa chip, încât mulți bisericosi nu îndrăneau să în hidă ochii, ca nu cumva, furându-i somnul, să lipsească de-a fi de față la marea întâmplare, a biruinței adevărului asupra minciunii.

Pentru noi, copiii, cari mai mulți târși, decât duși pe piciorușele noastre, după răcoarea dimineții ne scutura din buimăceala somnului, Noaptea Invierii ni-se părea un basm, o minune din altă lume. Vraja ei ar ferma parecă. Închiderea ne era mai aprinsă, mai mare, mai puternică decât oricând. Mirosul și albeața florilor de pe pomii din grădina bisericii văzute la lumina flăcărilor dela sutele de lumânări, jocul umbrelor și-a luminilor pe zidurile înalte, glasurile sărbătorești ale preotului și cântăreților, evlavioșenia credincioșilor erau pentru închiderea noastră, nu întâmplări și vedenii pământești, ci cu adevărat rupte din ceriu.

Asemenea năvala credincioșilor pe ușa bisericii, în urma preotului, ca să prindă fie-

care un locșor mai în apropierea altarului, mai în auzul cântărilor, a troparelor și-a înmoaselor Invierii măreau închiderea, aprindeau mințile noastre de copii neumblați în lume, necunoscători ai marilor taine.

Întreaga slujbă cu îmbulzeala ei „ca la Paști”, când și păcătoșii și păcătoasele satului țineau să se arete în „ochii popii și-ai lui Dumnezeu”, ne făcea să credem, c'am fi în altă biserică și nu în aceea, în care dumeacă de dumeacă, sărbătoare de sărbătoare eram duși de mâna mamei și-a tatălui sau mai târziu cu rândul de către domnul învățător, de cântam în cor, ziceam „Tatăl nostru”, „Cred într'unul Dumnezeu” și citeam Apostolul.

Iar când la sfârșitul slujbei, părintele din ușa împărătească anunța de trei ori dumnezeasca minune: „Hristos a înviat”, iar poporul întărea credința lui, cu „Adevărat c'a înviat”, cu închiderea noastră de copii vedeam pe Domnul, cum se ridică din mormânt, cum se desface dintre iuljuri, cum cu fața veselă și luminată de bucuria învierii pășeste din moarte spre viață, spre creștinii, cari îl așteptau cu dor și drag.

Apoi vâlmășeala împărțirii paștilor cu ieșitul din biserică în zorii zilei, cu șirul ne-sfârșit al oamenilor cu lumânări aprinse într-o mână și cu paharul cu paști în alta, sușind în aerul curat al primăverii, restrăindu-se pe la casele lor, ca niște furnici albe în căutare de hrană, toate aprindeau închiderea copilăriei, ca și basmele ascultate în nopțile de iarnă dela câte-un unchiș sfânt

armatelor, a județelor, a orașelor și a satelor, întrebându-se șiretenia și forța, spre a se îmbogăți în paguba poporului.

In această privință ca mai mari între cei mici, putem fi băgați la apă?

In ziua Paștilor, dacă se poate, Evanghelia se citește în mai multe limbi, pentru că Isus după înviere a chemat la viață toate popoarele lumii.

Noi urmăm-l-am?
 Însfârșit zicala: din mic se face mare, e adevărată și în felul că numai din familie curată înaintea lui Dumnezeu putem ajunge la țară cinstită și întregită. Deci azi mai mult ca oricând avem datorința ca numai cu astfel de preocupări să ne salutăm unii pe alții cu: Cristos a înviat!

Păr. Octavian Fulcea

Episcopul Mihai Robu

Episcopul român romano-catolic Mihai Robu dela Iași a implinit 60 de ani. P. S. Sa e originar din Săbăoani, sat fruntaș, locuit numai de catolici. A învățat la școala primară din sat. Fermecat de frumusețea vieții după chipul ingeresc, se înscrie la Seminarul Sfântul Iosif din Iași. Acolo a făcut liceul, filosofia și sfânta teologie. A primit apoi darul sfinței preoții și cu avânt tineresc și creștinesc a început să lucreze în via Domnului.

A fost profesor la Seminar, preot în unele parohii din Moldova și apoi secretar episcopului la Iași. Din primii ani de preoție a început să lucreze și pentru luminarea norodului. A scris în frumoasa revistă *Lumina Creștinului* dela Iași, întemeiată de răposatul în Domnul Monseniorul Dr. Anton Gabor. A scris diferite articole și îndrumări în *Calendarul Catolic* dela Iași. Voind să dea în mâna copiilor catolici o carte despre trecutul sfinței noastre biserici, a scris *Istoria Bisericii Catolice*.

Dăruit cu totul bisericii, dezvoltă activitate rodnică. Pe lângă multele însărcinări pomenite mai sus, a fost și spiritual al Mai-

sau celite din cărți la lumina flăcării din vatră.

De aceea ni-se părea ziua de Paști mai lungă decât alta, că la mijitul zorilor oamenii erau ieșiți din biserică, nu ca dumineca, când slujba ținea până către amiaza bună.

După ce toți ai casei se vedeau adunați de-unde-au plecat, fiecare mai gusta odată din paștile aduse acasă pe lângă cele luate în biserică. Înainte de-a deschide gura, trebuia să ne facem cruce și să zicem cu glas tare: „Hristos a înviat”, ca toți ceilalți să răspundă în cor: „Adevărat, c'a înviat Domnul”. După ce luam lingurița cu paști, trebuia să ne facem iar cruce și să zicem: Doamne, mulțămescu-Ți, că ne-ai ajutat să ajungem Sfintele Paști și ne mai ajută să-le ajungem și la anul cu toții ai casei împreună.

Așa ne învățau părinții să zicem. Și noi îi ascultam, cum se cuvine unor copii buni să asculte în ziua de Paști.

Sfințenia zilei Paștilor schimba totul în casa noastră. Căci ce altă putere pământescă ar fi putut da casei și sufletelor din ea aceea pace, liniște, mulțămire, împăcare, îndestulare, gânduri curate, vorbe creștinești, ascultare, bună înțelegere, veselie, de cari se umplea căsuța noastră, cum se umple o biserică de mirosul tămâiei în timpul cădelnițatului.

Cine ar fi putut sili pe niște oameni simpli, cum mi-au fost părinții, cari mai mult lucrându-se de greul vieții, însângerați de încercări aspre ale vieții, încercați de lovituri ne-

celor și profesor de religie. Mai marii bisericesti văzând râvna deosebită și alesele virtuți ale tinărului preot, l-au numit Episcop de Iași de către Sfântul Părinte Papa Pius XI în anul mântuirii 1925, iar dela facerea lumii 7433. La hirotonirea de Episcop a avut nași din Ardeal pe adormitul în Domnul Mitropolitul Dr. Alexandru Nicolescu și pe I. P. S. Sa Arhiepiscopul Dr. Valeriu Traian Frențiu.

Ca Episcop de Iași a dezvoltat activitate deosebit de rodnică. Ca și I. P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu dela Cluj, a vizitat toate parohiile și a slujit în toate bisericile și capelele catolice din Moldova, Bucovina și Basarabia. În timpul păstoririi P. S. Sale s'a întemeiat la Iași Institutul Presa Bună, care tipărește și răspândește în popor cărți religioase foarte frumoase și cât se poate de ieftine. Cine nu cunoaște povestirile tipărite în Biblioteca Presa Bună? S'au tipărit Vieți ale Sfinților, Catechisme și multe alte cărți. P. S. Sa a tradus din nemțește două cărți, cu povestiri foarte frumoase.

În timpul păstoririi P. S. Sale s'a întemeiat gimnaziul catolic dela Hălăucești. S'au zidit mai multe biserici mari. La Călugăra, Grozești, Hălăucești, sunt adevărate catedrale.

Istoria catolicismului din Moldova înscrie cu litere mari numele P. S. Sale. Cu acest prilej sărbătoresc să ne fie permis să pomenim că P. S. Sa este un foarte mare binefăcător al bisericii unite. La Catedrala din Iași și în multe biserici romanocatolice din Moldova, Bucovina și Basarabia a permis să se facă și slujbe după ritul răsăritean. Ocrotește cu multă dragoste preoții noștri cari sunt în Moldova. La Iași a asistat și la Acatistul slujit de parohul greco-catolic. La Crăciun și la Paști preotul și credincioșii români-uniți îl colindă și îi urează mulți ani, ca Episcopului lor.

Dorim înaltului Pastor, mulți fericiți ani!
 Iosif E. Naghiu

curmate ale sorții, ducând un trai mai mulținourat, decât senin, să nu vorbească despre altceva în luminata zi, decât despre Domnul și iar Domnul; să nu aibe lacrimi pentru durerile lor, decât pentru Patimile Domnului?

Cu Domnul în gură îi lăsam, când ieșeam la joacă, cu Domnul pe buze îi găseam, când intram în casă, după câte-un ou roșu și o felie de hencleș aromată cu struguri și cuișoare.

Pe noi, copiii, ne mira mult bogăția de cunoștințe, de care da dovadă părinții, mai cu seamă, tata, vorbindu-ne cu de-amănuntul despre tot ce s'a petrecut cu Domnul în viață fiind, dar mai ales în săptămâna patimilor.

Când știam că la școală n'au umblat, cărți, — afară de Ohtoiul și Alexandria cu chirilice, — n'au cetit, pragurile oamenilor învățați nu le-au călcat, căci erau prea departe de-a se potrivi cu ei, știința lor îi ridică mult în ochii noștri, de copii dragi ai lor.

Numai târziu, când multe s'au lămurit în mințile noastre și mai multe s'au adevărit din spusele sfătuitoare ale lor, am știut și-am întărit, că cercetatul regulat a Casei Domnului, ascultatul cu evlavie al sfințelor liturghii de peste anii vieții lor, după poruncile bisericesti, au fost implinite cu adânc simț creștinesc și nu numai de ochii lumii, cum face atâția creștini ai zilelor noastre.

Așa îmi aduc aminte de neuitații mei părinți, de căsuța noastră, acum în prag de luminata și sfânta zi a Paștilor.

Petrea Daseălu

Hristos a înviat!

Și noi toți vom învia! Isus ne-a spus așa: „Eu sunt învierea și viața. Celce crede în mine, de va și muri, va fi viu” (Ioan 11, 25). Apoi mulți oameni zic în „Credeu”: „Aștept învierea morților și viața veacului”. Dar oare trăiesc așa ca să învieze spre viața de veci? Ori trăiesc așa că vor învia spre osânda de veci? Mulți au auzit aceste cuvinte când se ceteau mai ales în evanghelia dela morți: „Nu vă mirați de aceasta, că vine vremea, în care toți ceice sunt în morminte vor auzi glasul lui și vor ieși ceice au făcut bine întru învierea vieții, iar ceice au făcut rele întru învierea osândirii” (Ioan 5, 28—30).

Ne-a lăsat dovezi în sf. Scriptură. A înviat pe Lazar, pe tânărul din Naim și pe fata lui Iair. O, și mulți foarte mulți oameni auzi zicând: „Nu este raiu, nu este iad! Măncă bea și te veselește, că dacă mori, nu mai știi nimic!” O ce păcat de moarte fac aceștia că nu cred! Isus a zis: „Cine va crede mântuise-va. Cine nu va crede osândi-se-va” (Marcu 16, 16). Și ne mai spune Isus: „Cerule și pământul va trece, dar cuvintele mele nu vor trece” (Matei 24, 35). „Tu, omule, vii dela Dumnezeu și iar te duci la Dumnezeu” (Eclesiast 12, 7).

Așa să te porți în vieșă, ca să-ți mântuești sufletul, căci de nu faci așa, mai bine să nu te fi născut. Cum a zis Isus despre Iuda la Matei 26, 24. Cum îți este viața așa îți va fi și moartea.

Dragă suflete, ține poruncile dumnezeesti și bisericesti, că atunci ca soarele vei străluci întru împărăția cerului (Matei 13, 43). Mulți zic că e destul să știi cele 10 porunci. Dar în sfânta Scriptură e scris că cine nu ascultă de biserică păgân și vameș se va chema (Matei 18, 17). Biserica a dat cele 5 porunci și cele 7 Taine. Dacă toate le vei implini, te vei mântui. Atunci poți aștepta cu bucurie învierea din morți.

Petărlăcean Filon
 cantor
 comuna Orosia

De ce roșim ouăle la Paști?

Ai auzit, Răchila?

Ce, Iudita?

Că a înviat Isus Galileanu.

Ce...? A înviat Galileanu?

Acestea sunt prostii pe cari le vorbește lumea. Eu nu cred acest lucru, decât atunci, când ouăle mele din coș se vor face roșii; până atunci nu cred. —

Astfel vorbeau două fete cari mergeau la Ierusalim să-și vândă cele câteva ouă pe cari le aveau și să-și cumpere ce le trebuia.

Nefiind departe satul lor de Ierusalim, vorbind una și alta, ele ajung. Aproape că-și și uitaseră de cele vorbite despre Isus.

Merg în târg, unde fiecare își scoate negoful, pentru a-l arăta cumpărătorilor.

Minune! Ouăle Rachelei erau toate roșii, roșii ca sângele celuiice și-L vărsase pe cruce pentru mântuirea lumii.

Uimită, ea începe să strige spunând minunea ce s'a întâmplat cu ouăle ei. Lumea se adună în jurul lor, nevenindu-i să creadă.

Fata cealaltă întărește și ea cu jurământ spusele soaței sale de drum.

Ele cad în genunchi și acolo în piață, în mijlocul mulțimii, uimite, încep să preamărească pe Isus din Nazaret, în care văd acum pe adevăratul Dumnezeu.

Mulți au crezut și mulți au preamărit pe Galilean, care și prin minunea aceasta a arătat lumii că a fost fiul lui Dumnezeu.

Și iată, frați creștini, cum, în urma acestei întâmplări minunate, am ajuns și noi să roșim ouăle la Sf. Paști.

Să nu uităm însă, că roșeala ouălor ne amintește de sângele Mântuitorului, care a curs pe Golgota pentru mântuirea noastră.

Să cinstim deci cum se cuvine acest obicei vechiu și creștinesc!

Pr. I. M

Cuvântul „paștile“

Noi Ardelenii așa ne-am trezit cu cuvântul: „paștile“. Așa l-am pomenit din moștrămoși. Așa l-am auzit la biserică; așa l-am folosit totdeauna: „Paștile Domnului, Paștile“.

Regășenii îi zic: „paște“, cuvânt care așa de rău sună urechilor noastre.

Cuvântul „paști“ vine dela evreescul „passah“ care s'a făcut în latinește „pascha“ și înseamnă: a trece iute, în mod cruțător, mai departe.

Iată și povestea acestui cuvânt:

Evreii se aflau în Egipt și sufereau îngrozitor, fiindcă erau asupriți. Moise și Aaron l-au rugat pe Faraon, să-i lase pe Evrei acasă. El însă n'a voit. Atunci i-a pedepsit Dumnezeu cu 10 pedepse: 1) apele s'au prefăcut în sânge, 2) broaște, 3) țânțari, 4) muscă cănească, 5) boală lipicioasă, 6) rane și beșici, 7) lăcuste, 8) întunecime de trei zile.

Faraon făgăduia, până ținea pedeapsa, că va slobozi poporul, dar îndatăce trecea, nu se mai ținea de cuvânt.

Atunci a dictat Dumnezeu pedeapsa a zecea, care a fost cea mai grea: a trimis adecă pe Ingerul său, ca să omoare pe toți cei întâi născuți ai lui Faraon și până la cel dintâi născut, a tot dobitoacul. Iar, ca să nu greșească Ingerul și să omoare cumva și pe cei întâi născuți ai Evreilor, a poruncit, să taie fiecare familie câte un miel și cu sângele aceluia să ungă amândoi stâlpii ușii deasupra și pragurile caselor. Carnea s'o frigă la foc în noaptea aceea și s'o mănecă cu azime și cu salată făcută din ierburi amare. Os din miel să nu zdrobească, iar rămășițele să le ardă în foc. Acest miel să-l mănecă fiind cu mijloacele încinse, cu încălțămintele în picioare și cu toiegele în mâni, și să-l mănecă cu grabă, că sunt Paștile adecă trecerea Domnului. Iar ziua aceasta să o sărbătorească din neam în neam, ca o lege veșnică.

După această pedeapsă groaznică, Faraon s'a speriat și i-a slobozit pe Evrei, după ce au robit 430 de ani.

Iată așadar de unde și de când își are obârșia cuvântul: „Paștile“.

O adevărată pedeapsă a lui Dumnezeu

În comuna Hoblacdrau din Bucovina preotul catolic Isfried le-a predicat tot mereu credincioșilor săi, să se îndrepte, să nu mai fie atât de bolșevici, că Dumnezeu nu bate cu băta. Oamenii însă au continuat să se strice și să nu cerceteze decât rar biserică.

Intr'una din duminicile trecute preotul i-a certat în predică pentru ținuta lor atât de păgânească. Atunci mai mulți bărbați s'au hotărât să-l bată. Unul însă dintre ei i-a sfătuit, să nu o facă aceasta în văzul tuturor. Ci el se va preface bolnav, îl va chema pe preot ca să-l grijească și, acolo în casă, prietenii lui pot face cu preotul ce le place.

Zs și făcut. A doua zi un băiat îl chiamă pe preotul la patul bolnavului. Preotul pleacă cu multă mângâiere sufletească și ducând cu sine și Sfântul Trup și Sânge al

Mântuitorului. Sosit în casa bolnavului, în care era adunată o ceată de bărbați, merge la patul bolnavului și dă să-l spovedească, când deodată exclamă: „Da ce vreți, oameni buni, că bolnavul e deja mort? Nu mai am ce-i face, decât să mă rog pentru sufletul lui“.

Vă puteți ușor închipui, ce uimire a urmat după aceasta.

† Părintele Ion M. Gârleanu

Depart, din pământul Moldovei, vine vestea că a trecut în lumea dreptilor acela, care a fost Părintele Ion M. Gârleanu.

S'au îndurerat sufletele aceluia care l-au cunoscut și-au șoptit cu regret creștinescul: Dumnezeu să-l ierte. Și sunt mulți care l-au cunoscut. Căci Păr. Gârleanu a cucerat satele și orașele noastre, vorbind frumos și mișcător despre Dumnezeu și despre bunătața lui, picurând în suflete nădejdi noi și întorcând pe mulți în căile cele drepte ale mântuirii. Iar cu scrisul lui intraripat și cu poeziile lui frumoase — căci Păr. Gârleanu a fost și poet — a mângâiat pe mulți și i-a ridicat o clipă din lumea necazurilor și-a greutăților vieții, spre alte zări mai pline de lumină. A fost preot și poet: două aripi prin care a voit să ridice pe oameni sus, sus, la Dumnezeu. Și sunt așa de duioase și de pline de credință versurile lui:

*Creștin sunt din leagăn și țin cu tărie
Credința străbună primită'n botez...*

*Creștin sunt și una Biserica Romei
E maica cea sfântă ce-o am pe pământ;
Al ei cap e Papa, urmașul lui Petru,
Ce singur mă duce spre felul meu sfânt.*

Vorbele îi erau calde și convingătoare, pentru că țășneau din sufletul lui curat și dăruit lui Dumnezeu. S'aprindea când vorbea ca un stâlp de foc și cu căldura inimii lui topea gheața atâtor inimi împietrite.

Fiu de cantor, Păr. Gârleanu s'a născut în 22 Martie 1892 în comuna Butea, jud. Roman. A studiat în Italia, la Assisi și în Franța, la Lyon. A fost cel dintâi călugăr franciscan de rit român-unit.

Aparținând diecezei de Oradea, acolo și-a dezvoltat activitatea preoțească. A fost preot la Grailung, apoi duhovnic la Seminarul Teologic din Oradea și în urmă paroh II. la Beiuș. Moartea l-a aflat la Săbăoani, la frații lui de călugări, unde l-a adus boala nemiloasă care i chinuia de mult corpul slăbit de trudă și de posturi.

Noi, care l-am cunoscut, regretăm că l-am pierdut așa de repede, dar ne mângâiem cu gândul că-l avem acolo sus la Dumnezeu, Inger păzitor al sufletelor și mijlocitor al dreptății românești.

Odihnească în pace!

S. Crișanu

De Paști, să deschidem temnițele și spitalele

Împăratul roman Teodosiu era odată foarte bine dispus. A poruncit deci, să se deschidă toate temnițele și să se dea libertate tuturor deținuților.

Noi nu avem puterea aceasta. Dar, de Sfintele Paști, putem face și noi ceva: să mergem la toate temnițele și la toate spitalele și să le ducem robilor și bolnavilor câte un ou roșu, câte o bucată de colac și de carne, pricinuindu-le și lor câte o zi de bucurie.

Saltă acum și te bucură Sioane, Paștile Domnului, Paștile!

Trapiștii și învierea Domnului

Călugării trapiști nu mănă niciodată carne, nu poartă sub rasa lor aspră călugărească albituri, nu poartă ghete ci numai sandale, nu vorbesc nici un cuvânt, decât se salută la întâlnire cu cuvintele: „memento mori“ = „adu-ți aminte de moarte“.

La Paști li-se ușurează și lor traiul, în două forme: mănă și ei carne în ziua de Paști, iar după înviere se salută cu: „memento vivere“ = „adu-ți aminte de viață“, întinzându-și câte o ciuboțică a cucului.

Și scriitorul acestor rânduri îți dă, de Sfintele Paști, o ciuboțică a cucului și-ți zice: „memento vivere!“ Adu-ți aminte că celce a înviat astăzi din mormânt ne-a dăruit viața cea veșnică, pe care n'o putem câștiga altfel decât trăind după poruncile Domnului.

Memento vivere! Adu-ți aminte de viață!

Patimile lui Isus și tânguirea Maicii Domnului

Sus pe dealul Golgota
Stătea Maica Maria,
Lângă crucea 'nsângerată
Stătea Maica Precurată.
Și văzându-l pe Isus
Răstignit pe cruce sus,
A strigat și-a lăcrămat
Și din gură-a cuvântat:
„Fiule, inima mea,
— Oare cum mai poți răbda?
Inima mi-e despicată
Fața în lacrimi scaldată.
Eu știu câte-ai suferit
Și cum te-au batjocorit.
Eu pe tine te-am văzut
Când jidovii te-au bătut;
Când cu zbiciuri te lovia,
Inima mi-se rupea.
Fiul meu, când te-am născut,
Eu durere n'am avut,
Dar azi în inima mea
Șapte săbii sunt în ea.
O, Fiul meu, nu mai pot
Că te văd pe cruce mort.
Leșinat-s, nu pot plânge,
Că te văd scaldat în sânge,
Cu cununi de spini pe cap
Și de haină desbrăcat,
Chinuit, batjocorit,
În tot chipul ești hulit
Dela cap pân' la picioare
Ești bătut și cum te doare!
Trupul tot ți-e încordat.
Cum cu zbiciurile-au dat,
Par'că pluguri au arat
De carnea ți-au sfârticat.
Când îți văd capul impuns,
Nu mă pot uita în sus,
Dapoi în mâni și 'n picioare
Când văd acele piroane,
Și coasta ta sfârticată
Inima mi-e despicată.
Ce maică n'ar lăcrima,
Când își vede fiu-asa?
Care măicuță n'ar plânge,
Când își vede fiu 'n sânge?
Pe care maică n'o doare,
Când vede că fiu-i moare?
O, Fiul meu, ce-ai făcut
De tu ești așa bătut?
Căci în lume cât ai stat
Numai tot bine-ai lucrat:
Bolnavii i-ai vindecat
Și morții i-ai înviat
Lumea nu-ți ști mulțumi
Ba încă te-or sudui.
Ei nu știu când suduiesc
Că iară te răstignesc,

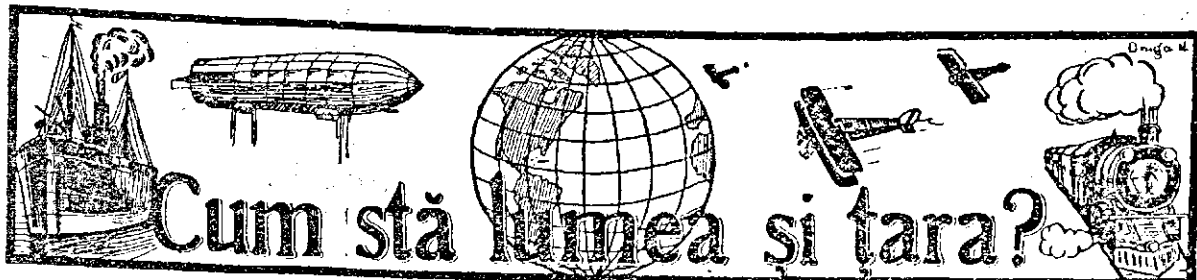
Și câte păcate fac
Iar pe tine se descarc.
O, creștinii mei iubiți,
Să nu mai păcătuiți,
Mie, Maicii Maria,
Nu-mi mai răniți inima,
Că voi când păcătuiți
Și fiul mi l omorâți
Eu pentru voi m'oi ruga
Și ziua, da și noaptea,
Ca păcatul să vi-l erte
Și pe toți să vă îndrepte.
Dragii mei, să alergați,
In biserici vă rugați,
Căci acolo-i fiul meu
Vă așteaptă tot mereu;;
Dumineca, în sărbători
Chiar plânge de multe ori.
Creștinii nu vreau să știe
La biserică să vie.
Fiul meu stă pe altar
Dar creștinii n'au habar,
In chivot stă însetat
Ziua noaptea ne'ncetat".
Roagă-l, Maică, pentru noi
Care suntem în nevoi,
Știm că tu toate le poți
Te rogi pentru vii și morți,
Roagă-te Fiului tău,
Să scăpăm și noi de rău.
Dă-ne locul fără chin
Să-l dormim în veci, Amin!

PETĂRLĂCEAN FILON

Cantor, comuna Orosla

Ce-i viața omului...

Ce-i viața omului
Pe fața pământului?
Ca roaua ce se topește
Când soarele strălucește
Și viața de sub soare
E scurtă și trecătoare.
Lumea este 'nșelătoare
Ca un vis la deșteptare
Când visezi că ești bogat,
Al avere și pa at
Și de multe veselii
De săraci nu vreau să știu.
De toate acum am
Ce-mi pasă de cel sărman.
Iară din somn te ai trezit
Tot sarac și necăjit
Și atunci zici supărat,
O vai, cum m'am înșelat.
Așa este cel bogat
Care'n lume cât a stat
Tot strănge la avere
De suflet nu vrea să știe
De multe ori haine-având
Acolo 'n lozi putrezând
Și de sărac nu se 'ndură
So fi dea o veche turdă.
Num' atunci se trezește
Căzul morții când sosește.
Atunci vede, se 'n g'ozește,
Ca fața bună l ilipsește
De ar avea omul comori
De aur strălucitor.
Tot alci te va lăsa
De moarte nu l-ar scăpa.
E amar paharul morții
Pe el îl vom bra cu toții,
Vine ca porunca dreață
Și la cel ce nu-l așteaptă
Și atunci se vede a el om
Cât e de sărac și gol.
Căzul amar a sosit
Zeci și nu s'pregăt
Cum m-oi duce 'n vesnicie
S'fietu-așa gol să fie?
Fără nici o faptă bună?

Războiul cu Rusia

In Moldova și Basarabia se dau lupte mari. Rușii atacă cu forțe puternice, mai ales la răsărit de Nistru și în Basarabia de mijloc, unde trupele româno-germane opun o rezistență îndârjită. In urma contraatacurilor noastre, sovieticii au suferit pierderi grele, atât în material de război, cât și în oameni.

La mieznoapte de orașul Iași, atacurile sovietice au fost respinse.

In regiunea Cernăuți, armatele germane au reocupat mai multe poziții însemnate.

In partea de mieznoapte a căii ferate Ungheni-Chișinău se dau lupte crâncene.

Cu toate că forțele sovietice, cari au trecut spre apus de Razdelnava, înceară să înconjoare trupele germane din Transnistria, Germanii se retrag după planul stabilit, în ciuda tuturor sforțarilor rusești. Ei au evacuat Odessa, nimicind tot ce era de interes militar.

Pe frontul din Crimeea atacurile bolșevicilor s'au oprit. In săptămâna trecută s'au dat numai lupte locale. Teatrul de luptă s'a mutat în regiunea dintre coasta Mării Negre și Nistrul de jos, unde se dau acum bătălii grele.

La Kowel armatele germane au fost întărite cu forțe noi.

Pe celelalte părți ale frontului răsăritean situația a rămas neschimbată.

Războiul din Italia

Artileria germană cu tragere lungă a bombardat regiunea portului Anzio și Nettuno, pricinuind pagube însemnate inamicului.

Marele depozit anglo-american de muniții și benzina din apropierea colinelor Campo di Carne a fost aprins de germani.

Și acolo ce voi spune?
O vi, grijă n'am avut,
Că sufletul mi-e pe duc.
O moarte amară ești,
Nepregătit mă găsești,
Sufletul nu mi-e 'nbrațat,
Că eu nu te-am așteptat.
O, de ce nu m'am gândit
Mai 'nainte la sfârșit?
Mărgarete așa avea
In această cale grea.
Dar mi-am zis, tândr sunt eu,
Așum să mi petrec mereu
Mal la urmă 'n asta lume
Voiu face și fapte bune
O, dar timpul ce-am avut
De mântuire-a trecut.
Acuma voiu fi piatt
Pe cum în lume am trăit
O, lume-asta trecătoare
Cât este de 'nșelătoare
La sfârșitul nost vedem
Că numai păcate avem.

Suctu Nicolae din com.
Valea Lăgă-Turda

Pe coasta Mării Tirenene, armata anglo-americană a suferit pierderi grele. Toate atacurile lor au fost respinse de forțele germane.

Regimentul german 135 motorizat de artilerie antiaeriană, în luptele ce s'au dat săptămâna trecută, a doborât un număr mare de bombardiere aliate, cari au atacat pozițiile germane. Dela începutul războiului, în Italia, acest regiment a doborât peste 500 avioane.

Statele Unite vor ajuta Polonia?

Cu toate că s'au dus tratative îndelungate între polonezi și ruși, problema Poloniei încă nu s'a putut rezolva. Anglia a căutat pe toate căile ce i-au stat la îndemână să împace aceste două popoare, dar toate încercările ei au rămas fără rezultat.

Mai nou se află din Washington, că „organizația frăției polone” din Statele Unite va ținea în luna Mai un congres național în orașul Buffalo, la care vor lua parte 5000 de reprezentanți ai organizațiilor poloneze din America. Congresul va cere Statelor Unite, să intervină în neînțelegerea polono-sovietică, pentru a susține interesele Poloniei.

Părerea multora dintre oamenii politici este, că planul polonezilor din America se va împlini, deoarece numărul lor este destul de mare și în afară de aceasta sunt ajutați de catolici și irlandezi.

Croații se luptă pentru independență

S'au împlinit trei ani dela întemeierea Croației. Cu acest prilej, poporul croat a făcut serbări mari. Conducătorul statului croat a făcut un apel către țară, în care a rugat pe toți Croații, să lupte pentru câștigarea drepturilor poporului croat. Intre altele a spus: „In condițiile cele mai grele și împotriva a numeroși inamici fățiși și ascunși, poporul croat și-a ținut de trei ani independența lui în luptă grea, ce a costat multe jertfe în bunuri și sânge. Poporul croat s'a luptat până acum, căci știa că este vorba de apărarea celor mai însemnate bunuri ale sale. Nu ne învoim niciodată, să fim stăpâniți de alții. Apărându-ne viața, civilizația, țara, onoarea și statul, umăr la umăr cu poporul german prieten și aliat și cu alți aliați, ajutam astfel la apărarea Europei, a cărei soartă fericită voim a o împărtăși”.

Micul popor croat este hotărât, să își apere independența.

Războiul Japoniei

In India, trupele japoneze continuă să înainteze, zdrobind toate rezistențele anglo-americane. Orașul Imphal, capitala statului Manipur, a fost încercuit de japonezi. Garnizoana engleză care se găsește în oraș nu mai are nici o cale de aprovizionare. După terminarea proviziilor pe cari le are acum va trebui să se predea.

Ofensiva japoneză din India a îngrijorat mult cercurile politice din Londra. Faptul, că armatele japoneze au trecut din nou la atac pe un front destul de mare, este o dovadă că Japonia este în stare să ducă războiul încă multă vreme, în ciuda Englezilor, cari au anunțat că soldații japonezi sunt demoralizați, în urma luptelor avute.

În Pacificul de miazăzi, Americanii au concentrat trupe puternice, pentru a începe o ofensivă contra Japonezilor. Știrea aceasta, la Tokio, nu a produs nici o îngrijorare. Japonezii sunt pregătiți contra oricărui atac.

Va abdica sau nu regele Italiei?

În ultimul timp, țările neutre s'au ocupat mult despre soarta regelui Victor Emanuel. Părerea multora era că regele Italiei va trebui să abdice, fiindcă a ținut în Italia la conducere guvernul fascist.

Zilele trecute, contele Storza, un dușman mare al fascismului, a declarat că regele Victor Emanuel nu va abdica, dar va trebui să fie exilat. Locul său îl va lua prințul Umberto, care va guverna, însă nu în calitate de moștenitor al tronului. El va ține numai locul regelui, până se va hotărî soarta Italiei și a casei domnitoare.

România a fost atăcată de aviația anglo-americană

În săptămâna trecută un număr mare de bombardiere anglo-americe au bombardat Bucureștii, orașul Ploești și regiunile petrolifere din jurul Ploeștilor. Sunt pagube mari. Numărul morților încă nu se cunoaște. Aviația de vânătoare româno-germană și artileria antiaeriană au doborât peste 90 avioane inamice.

Cu prilejul bombardării capitalei, D. Mareșal Ion Antonescu a dat o proclamație către țară, în care arată că Anglia, cu care nu am avut niciodată nimic, ne-a atăcat, omorînd un număr mare de bătrâni, femei și copii.

Între altele, Conducătorul României a spus: „Azi, când apărându-se crucile strămoșești, ne îndreptăm din nou credința spre Dumnezeu nostru ca să ne dea sprijin. — în loc de înțelegere și dreptate, am primit dela cei pe care noi nu i-am atăcat niciodată și cărora, pentru trecutul nostru, le-am știut purta recunoștință, cumplita răzbunare a bombardamentului, care a secerat vieți nevinovate, părinți și mame, bătrâni și copii, sărăcind familiile și golind de credință sufletele.

Români,

Neamul nostru nu-și va pierde pentru această faptă, lipsită de conștiință și onoare, nici credința în Dumnezeu, nici credința în dreptate.

Adevăratele popoare nu-și scriu istoria în genunchi, ci cu fruntea sus.

Cu Dumnezeu înainte!”

Brasilia va intra în războiul european?

Telegrame venite din Geneva anunță, că Brasilia (o țară în America) se pregătește din greu de război. O divizie expediționară formată din 10 mii oameni este gata să plece la Rio. Se crede că ea va fi trimisă pentru a lupta pe frontul european.

Tot din Geneva se află că în vremea din urmă Brasilia a primit armament nou din partea Statelor Unite.

Știri scurte politice

Ministerul Ungariei dela Lisabona a demisionat, pentru că nu vrea să lucreze împreună cu noul guvern din Ungaria. Tot din acest motiv a demisionat primarul din Budapesta și mai mulți prefecti.

Guvernul italian de sub conducerea lui Badoglio a luat toate măsurile, ca să fie primiți din nou în armată ofițerii evrei, cari au fost înlăturați sub conducerea fascistă.

Pe frontul finlandez s'au dat numai lupte locale fără însemnătate.

În Ungaria este oprită ascultarea posturilor de radio streine, afară de cele din Germania și din țările aliate cu Germania.

Orașul elvețian Schaffhausen a fost bombardat de aviația engleză. Sunt pagube mari. Numărul morților se ridică la aproape 200. Cercurile politice neutre sunt foarte indignate, fiindcă Englezii atacă și țările cari nu sunt în război.

Guvernul egiptean a oprit intrarea în Egipt a evreilor, cari se refugiază din streinătate.

La Roma rația de pâine a fost scăzută dela 150 grame la 100 grame de persoană.

Evreii din Slovacia au fost internați în lagăre de muncă. Au rămas liberi numai cari s'au botezat înainte de 15 Martie 1939.

Budapesta a fost bombardată de mai multe bombardiere britanice. A suferit pagube mari fabrica de avioane Sokol și fabricile de armament Weiss Manfred.

Relațiile economice dintre Statele Unite și Turcia au fost întrerupte. Știrile engleze anunță, că măsura aceasta s'a luat, pentru că aliații să poată ajuta țările cari luptă alături de ei.

Ambasadorul Turciei la Berlin, după întrevederile avute cu ministrii turci, a declarat că raporturile dintre Turcia și Germania rămân neschimbate.

Se află din Budapesta că s'au luat măsuri pentru evacuarea capitalei Ungariei.

Albania a protestat contra atacurilor aviației engleze, care a omorât un număr mare de locuitori.

Bandele comuniste din Serbia au suferit o înfrângere grea.

După socoteala unui ziar elvețian, Rușii au pierdut dela începutul războiului 9 milioane oameni.

D. Dr. Goebels a fost numit comandant suprem al Berlinului!

Suedezii nu-s beutori

Știți pentru ce? Pentru că acolo statul a pus impozite colosale asupra beuturilor. De pildă pe vin impozitul face încă odată cât este prețul de cumpărare, iar pe vinars sau țuică impozitul este de 5 ori mai mare. Și la noi ar trebui ca impozitul pe spirt să se ridice cât mai mult, pe când impozitul pe vin să fie cât mai mic, ca lumea să se desvețe a bea rachiu și să bea numai vin, care nu strică nici nu îmbată ca rachiu.

CRISTOS A INVIAT și sărbători fericite tuturor cetitorilor, binevoitorilor și colaboratorilor noștri!

Exercițiile spirituale pentru mirenii la Blaj le-a ținut anul acesta Păr. profesor Dr. Simion I. Crișanu în Catedrala din Blaj, în fiecare seară, începând cu Duminică 2 Aprilie și sfârșind cu Sâmbătă 8 Aprilie în cimitir. În Duminica Florilor I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, administratorul apostolic al Arhidiecezei, slujind însuși sf. liturghie, a împărțit vreme de aproape ¼ de oră pe ceice ascultară aceste exerciții.

Vizarea carnetelor cfr. Direcțiunea generală CFR. a aprobat ca toate carnetele de călătorie cu reducere ale funcționarilor de stat, cari au expirat la 31 Martie, să rămână valabile cu viza din anul trecut până la 1 Iunie 1944.

General român decorat de statul finlandez. Generalul român de corp de armată d. Nicolae Dăscălescu a fost decorat de șeful statului finlandez cu ordinul „Crucea Libertății” clasa I-a cu palme. Decorația s'a dat bravului ofițer român, pentru curajul de care a dat dovadă în războiul contra bolșevismului.

Ne-a murit un om vrednic. Zilele trecute a încetat din viață în București cunoscutul pictor Octav Băncilă. În cei 72 ani de viață pictorul Băncilă a aranjat o mulțime de expoziții, prin picturile sale făcând cunoscute frumusețile naturale ale țării noastre. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii.

Ceie vreau să joace teatru sunt încunoștințați că Legea Teatrelor îi obligă să ceară, înainte cu 30 de zile, autorizație dela Direcția Generală a Teatrelor, Operelor și Spectacolelor din București, str. Brezoianu Nr. 27. Lămuriri în privința aceasta se pot obține dela reprezentantul Direcției Teatrelor, dl Dimitrie Danciu Blaj, str. Samuil Micu Nr. 13.

Ajutor la gazetă am mai primit dela următorii abonați ai noștri: Oficiul parohial gr. cat. Liebling Lei 100 și Păr. Ciufudeanu din Blaj Lei 500. Le mulțumim din inimă. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmîit.

Prețurile pe taximetre. Prin decizia comisariatului general al prețurilor s'a stabilit prețul la transporturile cu taximetrele. Transportul cu taxiul a trei persoane cu 100 kgr. bagaje lei 60 pe km. Cursa goală lei 40 pe km. Transportul cu camionul lei 50 de tonă pe km. Cursa goală lei 30 pe km.

Plata salariilor celor evacuați. Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința funcționarilor și familiilor celor mobilizați, evacuați din Basarabia, Bucovina și Moldova, că spre a se veni în ajutorul lor, a autorizat administrațiile financiare să-le plătească din încasările statului salariile pe lunile Aprilie, Mai și Iunie, la administrația unde și-au stabilit domiciliul. Salariile se plătesc numai evacuaților cari nu le-au primit în județul de plecare.

Pedeapsă binemeritată. Evreul Mihaileanu Henry George din București, profitând de evenimentele de azi, a organizat transporturi cu camioanele între Iași și București. Pentru un transport cu camionul a pretins suma de trei milioane lei. Pentru acest motiv d. Mareșal Antonescu a ordonat internarea evreului în lagăr și rechiziționarea celor două automobile pentru nevoile armatei.

Ne-a mai murit un învățat În noaptea de 28 spre 29 Martie a murit la Medias, unde se refugiase din cauza evenimentelor, prof. Petre Bogdan dela Universitatea din Iași, membru al Academiei Române și fost multă vreme rector al Univerității ieșene.

Scumpirea unor articoli. Incepând dela 1 Aprilie unele taxe fixe și proporționale asupra mărfurilor și materiilor prime au fost majorate. Astfel taxa pe litru de alcool pentru fricțiuni se ridică dela 150 la 230 lei; taxa pe kgr. de cărbuni pentru baterii și elemente galvanice se ridică dela 350 la 500 lei; taxa pentru un tub de acid carbonic de 20 kgr. pentru fabricarea sifoanelor se ridică dela 260 la 450 lei.

Vapor scufundat. Postul de radio Ankara a anunțat că vasul turc „Erom” cu o deplasare de 3359 tone, din serviciul administrației de Stat, a fost scufundat în marea Egee de un submarin necunoscut.

Pierderi mari. În cursul bombardamentului asupra Nürnbergului, aviația britanică a pierdut 132 aparate. Este cea mai mare pierdere suferită de aviația britanică în decursul tuturor atacurilor de până acuma împotriva Germaniei.

S'a aruncat dela etajul al III-lea. Letiția Turtureanu din București, strada Trinității Nr. 15, în vârstă de 22 ani, voind să-și pună capăt zilelor, s'a aruncat pe fereastră dela etajul al III-lea. Cu toate că înălțimea a fost destul de mare, nenorocita fată a scăpat cu viață. Acum ea se află în spitalul Brâncovenesc, unde i-se fac îngrijirile cuvenite. După câte s'a aflat, a vrut să se omoare, fiindcă a fost înșelată în dragoste.

Isprava unor mișei. Ioan Andrei Bușu și Gheorghe Nedeianu, amândoi din comuna Praporu, județul Romanați, intrând noaptea în cimitirul comunal, au rupt și zdrobit 25 cruci de pe morminte. Fiind prinși de postul de jandarmi, au fost înaintați parchetului.

Omor pentru un borcan de unsoare. Un omor ciudat s'a petrecut în comuna Balta-Mehedinți, județul T. Severin. Femeia Aristița Cotoroagă a intrat în locuința locuitoarei Elena Ciurel, de unde a voit să fure un borcan (o sticlă) de unsoare. Fiind descoperită în timpul furtului, hoța a fost lovită de gazda casei cu o secure în cap. În urma loviturii, Aristița Cotoroagă a murit imediat.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșanu am primit dela preoții din districtul protoposesc Deva Lei 3200. Bunul Dumnezeu să-le răsplătească faniit. Cu aceștia avem depuși 104 328 Lei la Banca Populară „Alexente Sever din Blaj.

Nou cutremur de pământ în Turcia. Cutremurile nu se mai sfârșesc în Turcia. Aproape nu este săptămână să nu fie cutremur. Joi trecută s'a cutremurat pământul la Balıksai din Anatolia, la o depărtare de cam 150 kilometri de Instambul sau Constantino-
pol.

Sâmbăta morților s'a sărbătorit în Blaj cu multă dragoste și cucernicie, ca de altfel de obicei. La orele 18 și jumătate a început părăstasul, slujit de Păr. protopop al Blajului Iuliu Busoiu, de parohul al doilea Vasile Cristea, de Păr. profesor Dr. Simion Crișanu și doi diaconi. Răspunsurile le-a dat corul teologilor de sub conducerea Păr. profesor Ioan Florea. Predica a rostit-o Păr. profesor Dr. S. I. Crișanu. Când se ridica părăstasul, ziua se amestecase deabinelea cu noaptea și credincioșii începură să părăsească în liniște cimitirul frumos iluminat.

Doi copii răniți de un proiectil de tun. Francisc Schneider de 15 ani și Ecaterina Schneider de 12 ani, amândoi din orașul Timișoara, au găsit un proiectil de tun antiaerian. În timp ce se jucau cu el, proiectiul a explodat, rănindu-i grav. Au fost internați în spital. Feriți-vă de proiectilele și bombele rămase neexplodate!

Nou ministru de finanțe Dl Alexandru Neagu ministrul de finanțe de până acuma a abzis și în locul D-Sale a fost numit dl profesor Gheron Netta, care a și preluat ministerul.

Bombe în regiunea Timișoarei. La începutul săptămânii trecute au fost aruncate bombe în apropierea mai multor comune din regiunea Timișoarei, fără să producă pagube sau victime omenești.

Pilda Arhiducesei Ileana. Arhiducesa Ileana, mătușa M. S. Regelui Mihai, face serviciu la Crucea Roșie din gara Brașov. Zilele trecute sosind un tren cu refugiați, Alțeta Sa Imperială a auzit că o femeie refugiată se află pe tren în durerile nașterii. Iute s'a dus la ea și i-a ajutat ea însăși, cu multă pricepere, fiind însăși mama a 6 copii. După aceea și-a exprimat dorința ca să și boteze copilul. După botez i-a făcut un dar frumos.

Ziua morții Domnului Cristos. În vârstă au stabilit cu toată siguranța că Domnul nostru Isus Cristos a murit în ziua de 7 April a anului 30 după Cristos, într'o zi de Vinere. Anul acesta ziua aceasta a căzut tocmai pe Vinerea Mare a catolicilor, când s'au implinit așadară tocmai 1914 ani dela cea mai mare fărădelege săvârșită de poporul evreesc, pentru care atâtea suferă până în ziua de astăzi, în conformitate cu vorba lor: „Sângele lui asupra noastră și asupra fiilor noștri” (Matei 27, 25).

† **Virginia Bozac n. German** preoteasă văduvă, soacra Păr. Traian German director de liceu pensionar, a adormit în Domnul în ziua de 3 Aprilie 1944, după o boală grea, în anul al 78-lea al vieții, împărțită fiind cu Sf. Sacramente. Inmormântarea i-s'a făcut în ziua de 6 Aprilie, ora 13, în comuna Sâmboleni din jud. Cluj-Turda. În veci amintirea ei!

Un castan bătrân

Intr'o pădure din Germania se află un castan bătrân care este de 500 ani și ca să-l încunjuri îți trebuie o sfoară de 7 metri și jumătate. Acest castan este declarat monument istoric și este foarte mult cercetat de Germani. Și noi avem la Blaj, în grădina mitropolitană, un gorun de aproape 500 de ani, care este și acuma foarte viguros și sănătos.

Misiuni sfinte la Noul-Român jud. Făgăraș

În zilele de 11—18 Martie a. c., s'au ținut misiuni sfinte pentru credincioșii din Noul Român. Ostentor al cuvântului Domnului a fost Păr. călugăr Iosif Bal dela Obreja. Scriitorul acestor rânduri am fost de față în cea mai mare parte la aceste sfinte misiuni și declar, cu mare sinceritate, că pare că nicăiri poporul nu a fost așa lasstat după cuvântul măntuitor ca aici. Din prima zi sfânta biserică a fost plină de credincioși, încât nu mai încăpea altul, ceea ce a pus în mișcare pe Păr. predicator, căci foarte rar i-s'a întâmplat așa ceva.

În acest fel s'a urmat întreaga săptămână, cu trei predici pe zi, dimineața, la amiază și seara.

Toate dușmăniile s'au împăcat, Oamenii, cari de 10—20 ani nu s'au spovedit, au venit să-și curețe sufletul cu lacrimi în ochi. Pe câți n'am auzit că nopți întregi cu lacrimi și-au plâns păcatele.

S'au spovedit la 700 credincioși, dintre cari cei mai mulți s'au apropiat de sfintele taine de mai multe ori.

N'au rămas nici câte degate sunt la o mână fără roadele sfintelor misiuni — oamenii împlineți la inimă și'a păcat — pentru cari să ne rugăm la Dumnezeu.

Să fie binecuvântați aceia cari — luminați de Domnul — au hotărât să se țină misiuni la sate.

La Noul darul Domnului s'a vărsat din belșug; a fost o săptămână de sărbătoare, o piatră de hotar pentru viața credincioșilor.

R-marc că la reușita acestor sfinte misiuni a contribuit în mare măsură Păr. local Nicolae Ticaciu care — de 30 de ani de când păstorește Noul — a muncit cu râvnă pentru sufletele credincioșilor săi. Dumnezeu să i ajute să păstorească și'n viitor cu aceiași rod!

Misiunile s'au încheiat în 17 Martie seara. De față au fost Păr. vicar Gheorghe Ivan dela Făgăraș, preot Gh. Șerban dela Viștea, Păr. local Nicolae Ticaciu și Păr. predicator.

Pentru orfanii dela Obreja s'a făcut o frumoză colectă benevolă.

Dumnezeu să răsplătească binevointărilor!

ȘERBAN

Din Ticvaniul-Mic -- Caraș

În mica noastră parohie română-unită din Ticvaniul-Mic — Caraș, s'au săvârșit în vara anului 1943, lucruri cari fac cinste puținilor noștri credincioși. Biserica noastră ajunsese într'o stare de nedescris. La inițiativa preotului local credincioșii noștri au răspuns cu însuflețire și cu multă bunăvoință, adunându-se o sumă frumoasă de aproape 100.000 Lei. — Cu acești bani s'a început imediat refacerea internă a Bisericii și zugrăvirea ei. S'a vopsit întreg mobilierul și s'au făcut și pe iconostas cinci icoane noi, executate în ulei.

Dar sumele aceste n'au fost deajuns pentru acoperirea tuturor cheltuielilor avute cu biserică. De aceea în seara zilei de Anul Nou, preotul local a aranjat cu concursul Reuniunii Corale gr. cat. „Lyra” din Ticvaniul-Mic și al tineretului secundar din Ticvaniul-Mare, cari au predat, drama „Zorile” de Șt. O. Iosif. Această serbare, s'a bucurat de ființa de față a unui public foarte numeros din loc și din jur. — Venitele de 32.275, s'au folosit pentru acoperirea cheltuielilor avute cu repararea, respectiv zugrăvirea Bisericii. — În 20 Februarie a. c. s'a dat o nouă serbare, de pe urma căreia am realizat pentru Biserică venituri însemnate, care ne-au permis să facem pentru Paști un frumos rând de ornate. — În numele Bisericii aducem mulțumirile noastre tuturor credincioșilor noștri cari prin jertfa lor după puțință au ținut să contribuie la înfrumusețarea Casei Domnului, a scumpei noastre Biserici.

În mod special aducem sincere mulțumiri Domnului Emil Câmpăneanu, funcționar superior în București, care ne-a pictat în ulei trei icoane, de o mare valoare artistică și ne-a promis că ne va picta întreg iconostasul

— Bunul Dumnezeu să răsplătească însuși tuturor binefăcătorilor noștri.

DOCTORUL SAZELOR

Curățenia

— „Obişnuința este a doua natură“ —

Cine a spus vorba „obişnuința este a doua natură“, acela cu adevărat mare lucru a grăit, și aceasta mai ales cât privește curățenia.

Vremurile de astăzi m'au aruncat din nou la alt colț de țară, față de cel în care m'am născut, aici unde de necurățenie te lovești la tot pasul, iar urmările acestei stări se țin de om ca umbra. Trec sub tăcere mulțimea păduchilor, că, zice-se pe aici: „numai morții nu fac păduchi“, și mă ocup de Nea Ghiță-Băcanul ori Chiriță-Iaurtjiul.

Păduchii, o știm cu toții, că duc tifos exantematic dela om la om. Dar mai trebuie știut că nu mai puțin „banul“ duce nenumărate boale dela om la om, din care cauză amintesc pe Ghiță-Băcanul și Chiriță-Iaurtjiul, că pe la ei trece banul din mână în mână.

Boală „din senin“

S'a crezut multă vreme în „generația spontanee“, adică în nașterea din bun senin a anumitor gânganii (infuzorii, peștișori) și a boalelor. Această credință era susținută cu multă tărie de cei mai învățați oameni ai vremurilor trecute, până când Dumnezeu a trimis omenirii pe învățatul fără seamăn zis geniul Pasteur, — francez de neam — care în veacul trecut a trebuit cu grea luptă și multă trudă să desrădăcineze din gândul oamenilor și a învățaților vremii această greșită credință. Pasteur, — așa după cum mai înainte de el un alt francez, Lavoisier, a arătat că „în natură nimic nu se pierde, nimic nu se creiază, ci totul se transformă“, adică materia se conservă, numai se infățișează felurit ca formă dela o zi ori veac la altul, — marele Pasteur a arătat, că nu este „generație spontanee“; boalele nu se nasc „din bun senin“, ci din semința lor, din așa zisii „microbi“, cari purtați — de pildă — pe banii dela noi la Ghiță-Băcanul ori Chiriță-Iaurtjiul și înapoi, trecând din mână în mână, ne „năclăește“ bănușul săracul cu fel de fel de boale.

Așa bunăoară, cineva are în casă un bolnav de febră tifoidă, zisă și tifos de burtă. Medicul, dacă nu l-a trimis la spital — i-a prescris mâncări ușoare, dietă numai cu lapte, apă și ceai. Acel dintre ai casei, care îngrijește de bolnav, nu ține seamă de ce spune medicul, ca după ce umblă cu cel bolnav, și mai ales cu scaunul ori udul celui bolnav, să se spele bine pe mâni — să se „desinfecteze“ cum se zice cu sublimat ori spirt sau leșie — ci pleacă așa la băcănie după o sticlă de limonată pentru bolnav, ori iaurtjiul îi aduce acasă iaurt (lapte covășit, lapte acru). Băcanul sau iaurtjiul iau banul și odată cu banul și boala — microbi, bacilii de pe bani — de pe mâinile celui care îngrijește de bolnav. Cum băcanul și iaurtjiul nu au obiceiul de a se spăla pe mâni, de pe bani umblă pe pâne, cu pânea cel care o cumpără duce și bacilii în casa sa, odată cu pânea înghite și bacilii, și de nu are „noroc“ dela sine se înțelege că face tifos de burtă, și iată că boala pare că este din senin — că în vecini nu este nimeni bolnav de tifos de burtă —, dară nu este din senin, că este dela băcan sau iaurtjiu și băcanul sau iaurtjiul o dau cu banul dela casa bolnavului.

Banii, purtători de boală

Câte boale nu vin cu banii! Copilașii mai ales. în nevinovăția lor de a băga banii

în gură, câte felurite boale nu pot lua, fel de fel de bube mai ales!

Banii sunt năclăiți (acoperiți, mângăliți) de boale, ei pot lua boale, buboaiete, mai ales. Știu că mai de mult se obișnuia să facă o cruce pe buboaiete cu banul și apoi se arunca la încrucișare de drumuri, ca să treacă buba pe cel care găsește banul. Da. Da. Cel care află banul poate lua buboiul (sau altă boală), dacă cel care a făcut descântec pe buboi (cu banul) se scapă de ban, de nu și de buboi.

Când văd băcanul, iaurtjiul sau pe alți vânzători de mâncăruri, cum umblă cu banii și mâncarea, apoi pe acei cari mănâncă fără a se spăla pe mâni, mă încremenesc și cruce-mi fac de norocul pe care îl au și îl avem cu toții că, plecat de acasă, cine știe din ce „bucătărie“ mănânc, din ce mâni nespălate. Norocul, tăria sângelui nostru ne păzește. Dară... să nu ne lăsăm în via norocului! Copiii să nu se joace cu banii și să se spele cât mai des pe mâni; să-i obișnuim, că „obişnuința este a doua natură“.

Pe Nea Ghiță și Chiriță nu-i chip a-i schimba. Zadarnic legile noastre îl obligă să poarte șorț alb, unghiile tălate și să se spele cât mai des pe mâni. Băcanul și iaurtjiul nu se mai schimbă, ei... așa s'au pomenit. Legea stă pe hârtie și ei își văd de meserie.

Dr. Ion Frățilă

Grăpași arăfurile de toamnă

Ogoarele făcute în toamnă în vederea însămânțărilor de primăvară au foarte mare influență asupra recoltelor viitoare, prin cantitatea de apă ce se înmagazinează în pământ din zăpezi și din ploii.

În anul acesta ogoarele ce s'au făcut au înmagazinat destulă apă, atât din zăpezi, cât și din ploii.

Pentruca această apă să poată fi folosită de culturile de primăvară, trebuie să se ia măsuri ca ea să fie păstrată în pământ.

Vânturile și seceta din lunile Martie și Aprilie usucă pământul, ogoarele prind scoarță la suprafață și apa se evaporază cu mare ușurință, pierzându-se înzădar și ne mai putând fi folosită de culturi.

Păstrarea apei în pământ se face numai prin grăparea ogoarelor și spargerea scoarței dela suprafață.

Prin grăpare scoarța dela suprafață se rupe și se formează un strat de pământ afănat, care împiedică evaporarea apei.

De aceea, agricultorii trebuie să grăpeze ogoarele de toamnă cât mai neîntârziat, de îndată ce arătura s'a svântat.

Din straița cu glumele

La judecată

Judecătorul: Credeam că te-ai îndreptat. Nu te-am mai văzut la judecată de un an de zile.

Inculpatul: Nu m'ați văzut, pentru că din anul trecut și până acum am fost închis pentru niște furturi.

*

Țiganul condamnat

Un țigan, fiind condamnat la moarte, a fost dus la spânzurătoare, ca să își primească răsplata. Când călăul voi să-i pună ștreangul în gât, țiganul începu să se roage:

— Domnule, țucate-ași, eu tare mă gădă la grumaz, mai bine spânzură pe soacră-meă în locul meu.

*

La tribunal

Președintele: Popescule, e adevărat că i-ai zis d-lui Bogdănescu măgar?

Invinuitul: Nu i-am spus, domnule președinte. Cu toate că seamănă cu măgarul, mi-a fost frică să i-o spun.

*

De ce plânge?

Tatăl: Dece plângi, Ionel?

Ionel: Pentru că m'a bătut mama.

Tatăl: Poate că ai făcut rău...

Ionel: Nu de asta m'a bătut, ci fiindcă am plâns.

Banca populară „Axente Sever — Blaj

Convocarea adunării generale

Membrii băncii populare „Axente Sever“ din Blaj se convocă la adunarea generală ordinară care se va ținea *Sâmbătă în 22 Aprilie 1944* ora 11, în localul băncii din Blaj, Piața „I. Micu“ 20, cu ordinea de zi reglementară.

Dacă în această zi nu se va întruni majoritatea membrilor, cum prevede art. 38 din Statute, ședința adunării generale se va amâna pe ziua de **23 Aprilie 1944**, orele 11, în același local, și cu aceeași ordine de zi, când se va ținea valabil oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Blaj, din ședința Consiliului de adm. ținută la 15 Martie 1944.

Președinte:
Aug. Popa

Contabil:
Traian Jacodi

151 (1—1)

Poșta gazetelor

Păr. N. Pușcă. Articolul a sosit târziu, după ce apăruse numărul din săptămâna marc. Poate să-l publicăm la anu.

Păr. V. Modorcea. Și versul de Florii a sosit prea târziu pentru numărul de săptămâna marc.

Păr. I. Olea. Articolul a sosit prea târziu pentru numărul de Paști. Îi vom da ceva prescurtat.
14550 *Ilie Heleo.* Vă rugăm să ne scrieți, cine Vă returnează meru gazeta.

Oficiul parohial Zgrîbești. Abonamentul 1 April până la 31 Decembrie 1944 costă 375 Lei. Am trimis numerii cari nu V'au sosit.

8125 *Aurel Barna.* Restanți pe anii 1842 Lei 200, 1943 Lei 400 și 1944 Lei 80. Total Lei 680.

Oficiul parohial Cârnecea. În suma de Lei 8020 se cuprind și restanțele Oficiului Parohial. Banii pentru calendare i-am primit.

Păr. Onofrei Sibiu. Am primit c. p. Suntem de acord cu socotelile Sf. V.

14673 *Ioan Vlad.* Nu mai avem numerii ceruți. Vă considerăm abonat dela 1 Aprilie a. c.

V. Mărginean tov. pens. Alba-Iulia. Am primit banii restanți dela Păr. Protopop.

Oficiul parohial Petrești de Sus. Consimțim ca abonamentele să fie chitate cont scrisorii Sf. V.

Oficiul parohial Cenadul-Mare. Am primit banii și c. p. Totul s'a lămurit.

Schimbare în mersul trenurilor. Începând din 11 Aprilie, tr. 2001 București—Turda care pleca din Blaj la ora 20⁰⁰ și tr. 2004 Turda—București care pleca din Blaj la ora 7⁰⁰, au fost scoase din circulație până la noui dispozițiuni.